

i de meeromhandlede Districter, ibet det dog forbeholdes forinden at tage under nærmere Overveelse, i hvilket Omfang der maatte være Anledning til ved specielle Love at statuere Undtagelser i enkelte Retninger.

At en Incorporation af de nævnte Districter ogsaa vil være nødvendig for at muliggjøre en Representation af samme i Kongerigets lovgivende Forsamling, hvilket netop med Hensyn til den endelige Ordning af disse Forhold vil være særdeles ønskeligt, er et Moment, som hderligere turde tale for en saadan Incorporations snarlige Sværftættelse.

Efter disse almindelige Bemærkninger, som have motiveret Forelæggelsen af det nærværende Lovudkast, turde det være tilstrækkeligt med Hensyn til Udcastets enkelte Bestemmelser at tilføje følgende:

ad § 1.

I denne Paragraph er der tilfattet saa fyldigt som muligt at forkynde Incorporationens Sværftættelse, saavel i statsretlig, som i territorial og enhver anden Henseende.

ad § 2.

At Den Erø med tilhørende mindre Der efter Beliggenheden rettest bør henlægges under Svendborg Amt, turde ikke behøve nogen nærmere Motivering. Hvad fremdeles angaaer de tidligere udelukkende slesvigiske Sogne Dalby, Bonstid, Stenderup, Weistrup, Heils og Taps samt det ligeledes tidligere næsten udelukkende slesvigiske Sogn Bjært og den nu fra Hertugdømmet Slesvig adskilte Deel af Frørup Sogn, da turde det være naturligt at henlægge dem under det tilgrændsende Veile Amt, hvortil ogsaa den ikke tidligere slesvigiske Deel af Bjært Sogn hidtil har henhørt. Ogsaa turde det ligge nær at lade de i Sognene Hjortlund, Kalbslund, Farup, Bilslev, Hygum, Seem og Vester-Vedsted adspredte hidtil slesvigiske Grundstykker samt de ligeledes tidligere slesvigiske Dele af Ribe Domkirkes Landsogn gaae ind under det hidtil udelukkende af kongerigske Grundstykker bestaaende Ribe Herred. Derimod kunde der ganske vist med Hensyn til de til de nævnte Districter hørende Dele af Seest, Øbis og Bamdrup Sogne være Spørgsmaal, om de ikke

rettest ligesom de ovenfor nævnte 8 østlige Sogne efter deres Beliggenhed burde være at henlægge under Veile Amt. Hertil maa imidlertid bemærkes, at de større eller mindre Dele af de omspurgte trede Sogne, som allerede tidligere have hørt til Kongeriget, henhøre under Ribe Amt, Andst Herred. Ved en Henlæggelse af de tidligere slesvigiske Dele af disse Sogne under Veile Amt vilde de altsaa komme til at henhøre under et andet Amt end de kongerigske Dele af de samme Sogne, men en saadan Adskillelse af de enkelte Dele af et Sogn turde ganske vist ikke være anbefalelig. Det vil derfor vistnok være rettest ibetmindste foreløbig at henlægge de slesvigiske Dele af disse Sogne under det samme Amt, hvorunder de kongerigske Dele af samme allerede henhøre, og at afsætte en Omordning af disse Forhold, indtil en hensigtsmæssigere Inddeling af Amts- og Jurisdictionforholdene i disse Egne — hvilket formentlig ligger udenfor nærværende Lovs Række — ved en senere særlig Lov kan blive iværksat.

ad § 3.

At Grundloven af 5te Juni 1849 med den i Grundlovsbestemmelsen af 29de August 1855 indeholdte Indskrænkning saafnart som muligt bør komme til Anvendelse i de nævnte Districter, turde være en Selvfølge. Der kunde alene med Hensyn hertil være Spørgsmaal, om der ikke til Grundlovens Indførelse sammesteds maatte udsørges en egentlig Grundlovsbestemmelse. Da der imidlertid ikke tilfattedes nogen Forandring i selve Grundloven, men kun i dens Omraade, og da en saadan Grundlovsbestemmelse ikke i tidligere lignende Tilfælde (jfr. Loven af 29de December 1850 angaaende Rigsdagsvalgene paa Færøerne) har været anseet for nødvendig, turde en simpel Lov formeentlig i saa Henseende være tilstrækkelig.

At den saakaldte Fælleslovgivning, der ikke blot gjælder i Kongeriget, men ogsaa er emaneret for Hertugdømmet Slesvig, vedbliver at være gjældende i de meeromhandlede Districter, er naturligt ogsaa en Selvfølge.

Hvad angaaer den øvrige for Kongeriget Danmark gjældende almindelige Lovgivning, hvorved altsaa sigtes til alle de Love, som til det i Lovudkastet nævnte Tidspunkt ere gjæl-